

Formanden (Berg): Denne Forklaring kan passere, men at sige om et æret Medlem her i Salen og Ministeren, at de ville have, at hver tredje fast Eiendom skal under Tvangsauktion, det er ikke tilladt. (Steenstrup: Jeg sagde kun, at det var stet i Batern). Som bemærket, efter det ærede Medlems Forklaring har jeg intet videre at indvende.

Finansministeren (Estrup): Ja, jeg maa tilstaa, at jeg har undertiden og ikke mindst denne Gang haft megen Vansteligbed ved at følge den ærede Forslagsstillers Tankegang. Det gjælder ikke mindst, naar den ærede Forslagsstiller nu i den Forklaring, han har anset det nødvendigt at give lige overfor den ærede Formands Udtalelse, har udtalt, at en saadan Afgift som den, der her er Tale om, var det, som bragte Landeieendommene eller en stor Del af Landeieendommene ind under Tvangsauktion. Det er mig aldeles uforstaaeligt, at Nogen kan mene det eller vil udtale noget Saadant. Jeg kunde have forstaaet det, dersom det ærede Medlems Forslag var gaaet ud paa, og det kunde have været affattet i lige saa faa Linier, at al Hartkornsskat her i Landet blev ophævet fra Dato; et saadant Forslag vilde have været overordentlig tiltalende for alle Landeieendomsbesiddere her i Landet. Dette Forslag tager dog Kjøbstadeieendommene med; men havde det gaaet ud paa at have Hartkornsskatten og Gammelskatten, havde det jo alene kommet Landbrugerne, Landeieendomsbesidderne, til Gode og altsaa i ganske særlig Grad været tiltalende for dem. Havde Forslaget gaaet ud paa det, vilde jeg have kunnet forstaa, om man havde sagt, at naar man ikke tilveiebringer nogen saadan Lettelse for Landmændene i deres løbende Udgifter, maatte deres Eiendomme i stort Maal komme til Tvangsauktion. Men hvorledes man kan sige, at en Afgift, der først kommer til at hvile, naar Eiendommen skal sælges, at den bringer Eiendommen til Tvangsauktion, er mig aldeles uforstaaeligt. Det er en beklagelig Kjendsgjerning, at Løverne ogsaa for Landmændene ere i høi Grad trykkende; det er et Emne, der jo optere har været behandlet her, og jeg tror, at det ogsaa fra min Side gjentagne Gange har været stærkt fremhævet, hvorledes Stillingen i saa Hen-

seende er for Landmændene, og at der er god Grund til at søge ad Lovgivningsveien at lette Stillingen for Landmændene. Men naar det ærede Medlem har sagt, at man ikke siden den Tid, da denne Afgift blev indført, 1810, har haft en lignende Situation som nu, saa røber det et mærkværdigt Ujensstab fra det ærede Medlems Side til, hvorledes Tilstanden var her i Landet fra 1814 til 1826; thi sammenlignet med den er der ikke Tale om Tryk nu. Ganste vist er det lidet tiltalende ved denne Skat, at den særlig rammer haardt dem, der kun eie Lidet eller Intet af den Eiendom, de efter Navn besidde, nominelt besidde, og det kan ganske vist stille sig saaledes, at Udredelsen af denne Skat bliver en meget følelig Formindfælse i, hvad en Eier, som er nødt til at forlade sin Eiendom, kan medbringe derfra, kan redde fra Skibbruddet. Men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at det er en ganske ringe Del af Skatten, som hidtil har været udredet af Eiendomme under Tvangsauktion, en ganske ringe Del, og af denne Del falder kun atter en Del paa selve den nominelle Eier; thi som bekendt er Forholdet jo meget hyppig det, at ved Tvangsauktioner udbringes ikke Prioritetsbeløbet, og i saadanne Tilfælde er der ikke Tale om, at den Eier, der maa forlade Eiendommen, er den, der udreder noget af Afgiften. Jeg skal tillade mig endvidere at gjøre opmærksom paa, at da denne Afgift jo ingenlunde bliver udredt hver Gang, der kommer en ny Besiddet til Eiendommen, men først, naar der bliver givet Skjøde paa Eiendommen, saa hviler den ingenlunde paa enhver Omsetning af Eiendomme; ingenlunde. Det er meget hyppig Tilfældet, at Eiendomme have været omfattede 2, 3, 4 Gange, før der betales en Gang Halvprocentafgift, idet Kjøberen, naar han overtager Eiendommen, ikke finder sig foranlediget til at tage Skjøde derpaa, fordi det er hans Hensigt at sælge paany, og det er netop i Reglen eller i Almindelighed Tilfældet ved Tvangsauktioner. Jeg tror nok, at det er kun undtagelsesvis ved Tvangsauktion, at Eiendommen gaar over til den, der vil beholde den; Reglen er, at den bliver overtaget af en Kreditor, som kun agter at beholde den saalænge, til han med det mindst mulige Tab kan slippe derfra igjen. Hvad jeg her har fremført er kun